

opholde dette Forslag, indtil hele Spørgsmaalet om Statsansættelse var udredt, saa meget mindre som det var aabenbart, at man, naar man gaar over til det ny Grundlag, som her foreslaas, vil faa meget bedre Materiale, end man nu har, til Belysning af det vidtrækkende Spørgsmaal om Statsansættelse.

Saaledes er i Hovedsagen dette Lovforslag, som jeg meget skal anbefale til det høje Tings Velyllie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

Forhandlingerne genoptoges.

Lange: Mine Udtalelser i Gaar angaaende Tantiemens Bibeholdelse for visse overordnede indenfor Jernbaneetaten ere temmelig sikkert fra forskellig Side blevne misforstaaede, idet en æret Kollega har henvendt sig til mig og sagt, at han mente, at den Sag skulde jeg helst lade fare, fordi Sandsynligheden taler for, at vi paa Jernbanevæsenets Omraade ere komne saa højt op, som vi komme, og der derfor ikke vil tilfalde disse overordnede, for hvem Tantiemen skulde bibeholdes, syndeligt. Hvis min Udtalelse skulde være misforstaaet ogsaa af den højterede Trafikminister og andre ærede Medlemmer, vil jeg rette det straks. Jeg vil sige, at det pekuniære for mig paa dette Omraade ubetinget ikke spiller nogen Rolle. Jeg ønsker kun, at vi skulle komme fuldstændig bort fra Tantiemevæsenet indenfor Jernbaneetaten. Jeg mener nemlig, at vi skulle sørge saa vidt muligt for at lønne de overordnede indenfor Jernbaneetaten saaledes, at det er muligt for Staten at faa de bedste Kræfter til de Poster, som skulle have Overledelsen og Overansvaret, idet det ikke spiller nogen Rolle, om Udgiften bliver lidt mere eller lidt mindre, naar kun Staten er sikret de bedste Kræfter, som i modsat Fald ville gaa i den private Drifts Tjeneste.

Den højterede Trafikminister erindrer maaske, at jeg i Fjor bragte ham en Tak

fra Personalet paa vore Skibe og Fænger, fordi der var skaffet det en lettere Stilling, idet Tjenestetiden blev formindsket fra 12 til 10 $\frac{1}{2}$ Time. Denne Lettelse er imidlertid af den Beskaffenhed, at den i Sommer har været fuldstændig illusorisk. Hele Sommeren har det næsten ikke været muligt at ordne det saaledes, at Arbejdstiden blev 10 $\frac{1}{2}$ Time. Det er nemlig saaledes, at i hvert enkelt Tilfælde af Sygdom, Permission eller lignende bliver der skrevet til Ledelsen i Korsør samme Dag om at aflevere Mandskab, saa at Fritiden bliver forkortet derved. Det er uheldigt, at man lover disse Funktionærer, fra de øverste til de laveste, en Lettelse, naar det saa viser sig hele Sommeren igennem, at de paa Grund af, at Driften er overbebyrdet, miste denne lovede Fritid. Hver Gang f. Eks. Dampfærgen Jylland skal sættes i Drift, maa der stadig tages af det samme Mandskab, saa dets Tjenestetid bliver forøget. Der opstaar Mangel paa Officerer, baade Kaptajner og Styrmande, og derved foraarsages, at Styrmandene i mange Tilfælde, adskillige næsten hele Aaret, maa gøre Tjeneste som Førere, uden at de faa en eneste Øres Godtgørelse derfor. Naar man ved, at Styrmandenes Stilling i Forhold til deres Ansvar ikke er misundelsesværdig med Hensyn til Gagen, vilde det være ganske naturligt, at der blev givet dem et Gratiale eller Lønningstillæg, naar de udføre Kaptajns- eller Førertjeneste i hvert Fald for længere Tid ad Gangen.

Jeg har tidligere udtalt mig mod det Forhold, der er i Korsør, at en af Førerne er Driftsleder. Det turde være paa Tide, at man tænkte paa, om man ikke skulde forandre denne Ordning og lade f. Eks. en afskediget Kaptajn eller lignende være Driftsleder derved fremfor at overlade det til en af Førerne. Det er nemlig umuligt for denne Driftsleder baade at udføre denne Gerning og at være Fører paa sin Færge, og herved opstaar ogsaa en formindsket Besætning af Officerer, hvilket forøger mange af de Ulemper, der ere i Øjeblikket.

I Fjor indgav Personalet, saavel det overordnede som det underordnede, et Andragende til Trafikministeren gennem Generaldirektoratet, hvori der androges om, at disse Natpenge, som der har været talt meget om, ogsaa kunde blive bevilgede Mandskabet paa Færgerne, ligesom det er tilstaaet Mandskabet paa Landjorden. Om denne Skrivelse er kommen Ministeren i Hænde, ved jeg ikke, men i hvert Fald er det saaledes, at da jeg sidst talte med